

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 140/2026-35

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., Páričkova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava III) v konaní v súčasnosti vedenom pod sp. zn. B3-45C/235/2014 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-45C/235/2014 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B3-45C/235/2014 konal bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **4 000 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia **1 014,41 eur** a zaplatiť ich na účet jej právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní v súčasnosti vedenom pod sp. zn. B3-45C/235/2014.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. V sťažnosti opisuje priebeh napadnutého konania, z ktorého vyplývajú tieto podstatné skutočnosti: žaloba bola podaná 27. augusta 2014 na okresnom súde, mestský súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo 14. septembra 2023, ktorým zrušil podielové spoluvlastníctvo sťažovateľky a jej sestier k nehnuteľnostiam a prikázal ich do výlučného vlastníctva žalovanej v prvom rade. Druhým a tretím výrokom rozsudku uložil žalovanej v prvom rade povinnosť zaplatiť ostatným sestrám peňažnú náhradu za podiely (každej po 149 666,67 eur). Štvrtým výrokom žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Posledným výrokom priznal štátu nárok na náhradu trov konania.

3. Proti výrokom rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania sťažovateľka podala odvolanie. Mestský súd uznesením zo 16. januára 2025 sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie v sume 7 eur. Odvolací súd uznesením č. k. 5Co/11/2025-934 z 28. augusta 2025 výroky o nároku na náhradu trov konania zmenil tak, že sťažovateľke priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v prvom rade a rovnako rozhodol aj o trovách štátu.

4. Sťažovateľka po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (28. augusta 2025) podaním zo 17. septembra 2025 doručila mestskému súdu vyčíslenie trov konania. Tvrdí, že mestský súd dosiaľ o výške náhrady trov konania nerozhodol.

5. V súčasnosti prebieha dovolacie konanie na základe dovolania žalovanej v prvom rade (doručeného 24. novembra 2025), pričom mestský súd vykonáva úkony súvisiace s podaným dovolaním.

6. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovateľka je toho názoru, že postupom mestského súdu dochádza k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušovaniu jej označených práv, preto navrhla, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že označené práva sťažovateľky boli postupom mestského súdu v napadnutom konaní porušené, prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov a priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov konania.

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 140/2026-18 z 25. februára 2026 sťažnosť prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

8. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/175/2026 z 13. apríla 2026 poskytol stručnú chronológiu úkonov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- 3. 9. 2014 – bola na Okresnom súde Bratislava III podaná žaloba,
- 3. 9. 2014 – uznesením súd vyzval sťažovateľku na doplnenie podanej žaloby,
- 18. 9. 2014 – sťažovateľka doplnila podanú žalobu,
- 3. 10. 2014 – súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku; uhradený 8. 10. 2014,

- 16. 10. 2014 – súd zaslal žalobu žalovaným na vyjadrenie,
- 16. 10. 2014 – žalovaná 1 doručila súdu vyjadrenie k žalobe,
- 15. 1. 2015 – pojednávanie bolo odročené 26. 3. 2015 pre ospravedlnenú neprítomnosť žalovanej 1,
- 26. 3. 2015 – pojednávanie, odročené na 18. 6. 2015,
- 18. 6. 2015 – pojednávanie, odročil pojednávanie na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania,
- 28. 7. 2015 – podanie sťažovateľky otázky na znalca,
- 3. 9. 2015 – súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie,
- 3. 9. 2015 – žalovaná 1 doručila súdu odvolanie,
- 9. 9. 2015 – súd vydal opravne uznesenie,
- 22. 10. 2015 – pokyn zaslať spis znalcovi,
- 12. 1. 2016 – súd predĺžil lehotu znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku,
- 18. 1. 2016 – znalec doručil súdu oznámenie o miestnej obhliadke,
- 1. 2. 2016 – znalec doručil súdu oznámenie o stave rozpracovania znaleckého posudku,
- 2. 5. 2016 – predložený znalecký posudok,
- 11. 5. 2016 – znalecký posudok bol spolu s vyúčtovaním zaslaný stranám,
- 23. 6. 2016 – sťažovateľka doručila súdu vyjadrenie k znaleckému posudku,
- 3. 6. 2016 – žalovaná 2 doručila súdu vyjadrenie k znaleckému posudku,
- 13. 6. 2016 – žalovaná 1 doručila súdu vyjadrenie k znaleckému posudku,
- 30. 7. 2016 – súd uznesením priznal znalcovi znalečné,
- 18. 8. 2016 – podanie sťažovateľky,
- 18. 8. 2016 – žalovaná 2 doručila súdu návrh na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku,
- 20. 9. 2016 – žalovaná 1 doručila súdu vyjadrenie,
- 10. 11. 2016 – pojednávanie, odročené 16. 2. 2017,
- 22. 11. 2016 – žalovaná 2 doručila súdu otázky na znalca,
- 1. 12. 2016 – súd uznesením uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy spojené s výsluchom znalca,
- 7. 12. 2016 – vyjadrenie sťažovateľky,
- 13. 2. 2017 – znalec, ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní,
- 16. 2. 2017 – pojednávanie odročené pre neprítomnosť znalca na 16. 5. 2017,
- 2. 3. 2017 – žalovaná 1 vyjadrenie,
- 13. 3. 2017 – žalovaná 2 vyjadrenie,

- 3. 4. 2017 – sťažovateľkino vyjadrenie,
- 16. 5. 2017 – znalec doručil súdu stanovisko k námietkam,
- 16. 5. 2017 – pojednávanie, odročené na 15. 6. 2017,
- 5. 6. 2017, 7. 6. 2017, 9. 6. 2017 – doručené vyjadrenia strán sporu,
- 15. 6. 2017 – pojednávanie, odročené na 5. 10. 2017,
- 5. 10. 2017 – podanie sťažovateľky, návrh o pripustenie zmeny žaloby.
- 5. 10. 2017 – pojednávanie, súd rozhodol rozsudkom,
- 4. 12. 2017 – sťažovateľka doručila odvolanie proti rozsudku,
- 5. 12. 2017 – žalovaná 2 doručila odvolanie proti rozsudku,
- 12. 12. 2017 – súd uzneseniami vyzval odvolateľov na zaplatenie súdneho poplatku za odvolania,
- 6. 3. 2018 – vyjadrenie sťažovateľky k odvolaniu, žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku,
- 12. 3. 2018 – sťažnosť žalovanej 2 proti uzneseniu o súdnom poplatku,
- 14. 3. 2018 – súd uznesením zmenil uznesenie o súdnom poplatku,
- 3. 4. 2018 – vyjadrenie žalovanej 1 k odvolaniu,
- 20. 8. 2018 – sťažovateľka doručila súdu vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej 1,
- 2. 10. 2018 – žalovaná 1 doručila súdu vyjadrenie k vyjadreniu sťažovateľky,
- 6. 11. 2018 – predložený spis odvolaciemu súdu,
- 28. 9. 2021 – pojednávania na odvolacom súde, uznesením zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- 8. 3. 2022 – určený termín pojednávania na 17. 5. 2022,
- 24. 3. 2022 – žiadosť sťažovateľky o zmenu termínu pojednávania,
- 19. 5. 2022 – žalovaná 1 doručila súdu znalecký posudok,
- 9. 6. 2022 – sťažovateľkino vyjadrenie k znaleckému posudku,
- 16. 6. 2022 – pojednávanie, odročené na 13. 9. 2022,
- 13. 9. 2022 – pojednávanie, odročené na 20. 12. 2022, neskôr zmena na 19. 1. 2023,
- 27. 4. 2023 – pojednávanie, odročené na 27. 4. 2023,
- 27. 4. 2023 – žalovaná 1 doručila súdu preukázanie spôsobilosti zaplatiť za spoluvlastnícke podiely,
- 27. 4. 2023 – pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu justičnej reformy a zriadenia Mestského súdu Bratislava IV,
- 12. 5. 2023 – podanie žalovanej 1 k znaleckému posudku,
- 1. 8. 2023 – sťažovateľka doručila súdu vyjadrenie k doplneniu k znaleckému posudku,
- 7. 9. 2023 – vyjadrenie žalovanej 1,

- 14. 9. 2023 – pojednávanie, súd rozhodol rozsudkom,
- 10. 10. 2023 – žalovaná 1 doručila súdu žiadosť o vydanie opravného uznesenia k rozsudku,
- 10. 10. 2023 – súd uznesením opravil výrok II a III rozsudku.
- 13. 10. 2023 – odvolanie sťažovateľky proti rozsudku,
- 30. 10. 2023 – odvolanie žalovanej 2 proti rozsudku,
- 16. 7. 2024 – súd doručoval stranám sporu odvolanie sťažovateľky a vyzval ju na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie,
- 16. 1. 2025 – súd uznesením vyzval žalovanú 2 na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie,
- 28. 8. 2025 – predkladacia správa a predloženie spisu odvolaciemu súdu,
- 28. 8. 2025 – odvolací súd uznesením rozhodol o podaných odvolaniach, ktoré doručil stranám 17. 9. 2025,
- 24. 9. 2025 – vyčíslenie trov konania sťažovateľky,
- 14. 11. 2025 – žiadosť sťažovateľky o rozhodnutie o trovách konania,
- 24. 11. 2025 – dovolanie žalovanej 1,
- 1. 12. 2025 – súd vyzval žalovanú 1 na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie,
- 2. 12. 2025 – sťažovateľka doručila súdu vyjadrenie k dovolaniu žalovanej 1,
- 17. 12. 2025 – súd doručil dovolanie žalovanej 1 na vedomie žalovanej 2 a vyjadrenie sťažovateľky na vedomie žalovaným,
- 13. 1. 2025 – vyjadrenie žalovanej 2 k dovolaniu žalovanej 1 a k vyjadreniu žalobkyne,
- 23. 3. 2025 – súd uznesením nepriznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov.
- 23. 3. 2025 – súd uznesením rozhodol o výške náhrady trov konania.

Mestský súd, vychádzajúc z poskytnutej chronológie úkonov, v posudzovanej veci konštatoval, že došlo k dôvodným priet'ahom, keďže neboli zapríčinené správaním strán sporu.

III.

Duplika sťažovateľky

9. Sťažovateľka k vyjadreniu mestského súdu 19. mája 2026 doručila stanovisko, v ktorom v podstatnom zotrvala na dôvodnosti podanej sťažnosti aj s poukazom na vyjadrenie mestského súdu, ktoré priznalo vznik zbytočných priet'ahov. V súvislosti s rozhodnutím o výške trov konania dodáva, že priet'ahy v danom spore vydaním rozhodnutia neskončili a naďalej pretrvávajú, pretože súd nerozhodol o podaných sťažnostiach proti uzneseniu o výške náhrady trov konania. V ďalšom poukázal na nesústreďený postup súdu, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu rozsudku. V súvislosti s požadovanou sumou finančného zadost'učinenia poukazuje na význam veci pre sťažovateľku – rodinný majetok a vek strán sporu.

10. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, so stanoviskom mestského súdu, s duplikou sťažovateľky, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd po preskúmaní veci konštatuje, že stručná chronológia úkonov, tak ako ju opísal mestský súd vo svojom vyjadrení (bod 6), zodpovedá obsahu súdneho spisu, ktorý bol ústavnému súdu predložený spolu s týmto vyjadrením.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky.

15. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že ide o štandardnú vec, ktorá v okolnostiach veci nevykazuje prvky skutkovej či právnej zložitosti, hoci pripúšťa, že vo veci bolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie.

16. Pri skúmaní správania sťažovateľky v napadnutom konaní ústavný súd nezistil okolnosti, ktorými by významne prispela k zbytočným prietahom v napadnutom konaní, hoci neuniklo pozornosti ústavného súdu, že súd musel vyzývať sťažovateľku na doplnenie žaloby a zaplatenie súdneho poplatku za žalobu, ako aj odvolanie.

17. Napokon ústavný súd hodnotil postup mestského súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov v napadnutom konaní.

18. Z chronológie postupu mestského súdu v napadnutom konaní vyplýva, že konanie ako celok je poznamenané neefektívnym postupom a zbytočnými prietahmi. Súd síce konal v primeraných

časových odstupoch, ale nie dostatočne razantne a sústredene. Dôkazom uvedeného je skutočnosť, že súd musel vydať opravné uznesenia z 9. septembra 2015 (znalecké dokazovanie), zo 14. marca 2018 (súdny poplatok) a z 10. októbra 2023 (oprava výrokov rozsudku), ako aj skutočnosť, že súd prvej inštancie vykonal celkom 12 pojednávaní, ktoré poväčšine odročoval bez uvedenia relevantného dôvodu. O neefektívnosti postupu súdu prvej inštancie svedčí aj fakt, že odvolací súd aj napriek vykonaniu pojednávania v rámci odvolacieho konania (výsluch znalca, pozn.) dospel k záveru, že pre rozpory v predložených znaleckých posudkoch bolo potrebné vykonať kontrolné znalecké dokazovanie alebo ho doplniť, čo presahovalo účel odvolacieho konania. Ďalším pochybením súdu bolo, že po právoplatnosti výroku o nároku na náhradu trov konania nerozhodol o jej výške, a to aj napriek tomu, že sťažovateľka predložila vyčíslenie trov (24. septembra 2024) a žiadala o rozhodnutie (14. novembra 2024). K rozhodovaniu o výške trov súd pristúpil až po tom, čo ústavný súd zisťoval stav napadnutého konania (19. februára 2026) a rozhodol o jej výške uznesením z 23. marca 2026, čo ústavný súd hodnotí ako zbytočný prieťah v trvaní približne 16 mesiacov.

19. Vychádzajúc z opísanej nesústredenej činnosti a zo zistených prieťahov, prihliadajúc na doterajšiu zjavne neprimeranú dĺžku napadnutého konania, ústavný súd dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

20. Na základe zistenia, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky a označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľky právoplatne skončená (v časti trov konania), ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal mestskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'účinenie

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

22. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiadala o priznanie primeraného finančného zadost'účinenia 10 000 eur, čo odôvodnila pretrvávajúcim stavom právnej neistoty, významom sporu pre sťažovateľku a vekom strán sporu.

23. Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadost'účinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'účinenie podľa čl. 41 dohovoru, priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

24. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania, berúc do úvahy vek sťažovateľky, predmet napadnutého konania (rodinný majetok), súčasný právoplatný stav vo veci samej, ako aj všetky okolnosti daného

prípadu, ústavný súd považoval priznanie 4 000 eur pre sťažovateľku za primerané finančné zadost'učinenie (bod 3 a 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

25. Ústavný súd, vychádzajúc z § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, priznal podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2026 (príprava a prevzatie vecí, písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti) v hodnote po 396,50 eur a dvoch režijných paušálov po 15,86 eur. Za vyjadrenie právneho zástupcu k stanovisku mestského súdu odmenu nepriznal, keďže neobsahovalo žiadne nové skutočnosti ani argumentáciu, ktorá by ústavnému súdu nebola známa zo sťažnosti, resp. z obsahu predloženého súdneho spisu. Uvedené sumy sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 23 %, keďže právny zástupca sťažovateľky je platiteľom tejto dane. Ústavný súd tak v súhrne priznal náhradu trov konania 1 014,41 eur (bod 4 výroku nálezu).

26. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2026

Peter Molnár
predseda senátu